

ביאור בדרכ אפשר

גְּרִיב לָבוֹ יַבְאֵךְ גֹּו' הוּא שְׁלַמְשָׁכָת אֶלְקָוָת מִלְמָעָלה לְמַטָּה יְשָׁוָה
לְהַקְרִים אֲחַד עֲבוֹדָת הָאָדָם מִלְמָעָלה לְמַטָּה.
וְכָרִי שְׁתוֹכֶל לְהִיּוֹת עֲבוֹדָת הָאָדָם מִלְמָעָלה בְּאוֹפֶן
שֶׁל אַתְּעַרְוֹתָא-דְּלַמְּפָא הַתְּעוֹרוֹתָא מִלְמָעָלה, מִצְדָּה הָאָדָם, יְשָׁוָךְ
בְּהַקְדָּמָת אַתְּעַרְוֹתָא-דְּלַעְלָא
הַתְּעוֹרוֹתָא מִלְמָעָלה, מִצְדָּה הַאֶלְקָוָת
(וְהַצּוֹרָק בְּאַתְּעַרְוֹתָא דְּלַעְלָא) לְפָנֵי
הַאַתְּעַרְוֹתָא דְּלַמְּתָא הָאָדָם כָּן כָּרִי
לְעֹזֶר אֶת הָאָדָם לְעֹזֶר
עֲבוֹדָתוֹ בְּאַתְּעַרְוֹתָא-דְּלַמְּפָא
כִּי לֹא 'אַתְּעַרְוֹתָא דְּלַעְלָא' תְּחִילָה
יְתַכֵּן שָׁהָדָם מִצְרָיו לְאַתְּעַרְוֹתָא, וְהַן
כָּרִי שְׁהַאַתְּעַרְוֹתָא-דְּלַעְלָא
שְׁמֵצֶר הָאָדָם אֲכִין תְּעֹזֶר וּמִמְשִׁיךְ
אֶת הַאַתְּעַרְוֹתָא-דְּלַעְלָא שְׁבָאָה
אֲחָדִי 'אַתְּעַרְוֹתָא דְּלַמְּתָא', כִּי אָם
הַאַתְּעַרְוֹתָא דְּלַמְּתָא תְּהִיה לֹא
הַקְרִיט 'אַתְּעַרְוֹתָא דְּלַעְלָא' תְּחִילָה
יְתַכֵּן שָׁלָא יְהִי בְּכוֹחָה לְפָעָול
הַמְשָׁכָת אֶלְקָוָת מִלְמָעָלה לְמַטָּה,⁹
שְׂזָהּוּ קָעֵנָן דְּנוֹיְקָהּ
מִשְׁהָ"¹⁰ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַלְפִּי צִוְּיוֹ
מִלְמָעָלה, לְחֵת לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל 'אַתְּעַרְוֹתָא
דְּלַעְלָא' תְּחִילָה]. וְכָרִי זֶה הַמְשָׁכָת
הַאֶלְקָוָת מִלְמָעָלה לְמַטָּה כִּי לְעוֹור
אֶת הָאָדָם לְאַתְּעַרְוֹתָא דְּלַעְלָא עֲנֵן
שְׁלֵוּ יְרִיכָה כּוֹ, וּכְמַשְׁלָאָדָם
שְׁכֹותֵב אֵיזָה עֲנֵן רַעַיָן שְׁכִילָה
עַמְוקָם וּמוֹפָשָׁט, שְׁהַכְּתִיבָה הָאָה
יְרִיכָה לְאָדָם, שְׁמַצְמָצָם אֶת
עַצְמוֹ לְהַשְׁפֵל לְוֹרֶת וְלְהַשְׁפֵל אֶת
עַצְמוֹ בְּמַלְאָכָת הַפְּתִיבָה כּוֹ
שְׁהָאָמָה מִעָשָׁה גְּשִׁימִי פְּשָׁוֹת לְעֻומָה
הַשְּׁכֵל הַעֲמֹק הַגְּנָלָה, אָלָא
שְׁהַיְרִיכָה הָיָה צֹרָךְ עַלְיהָ,
שְׁעַלְלִידִירִיךְזָה יְרוּסָם אֶת הַתְּעוֹולָה
שְׁשִׁנָּה בְּדָבָר כְּתוּב כּוֹ.
וְכָן הוּא עֲנֵן הַמְשָׁכָת
וְכָן כּוֹ, אָלָא שְׁהַיְרִיכָה הָיָה צֹרָךְ עַלְיהָ, שְׁעַלְלִידִירִיךְזָה יְרוּסָם כּוֹ. וְכָן הוּא עֲנֵן

ביאור בדרכ אפשר

פָּרָשָׁת הַשְׁבָּת, פָּרָשָׁת וַיְקָהֵל, פָּרָשָׁת וַיְקָרְבָּן, פָּרָשָׁת בְּרִאָה
וַיְקָרְבָּן מִשְׁהָ אֶת כָּל עֲדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם אֶלְהָ
כָּרְבָּרִים וְגֹוֹ אֲשֶׁר צִוָּה הָיָה לְעֹשָׂת אֶתְכֶם שְׁשָׁת יְמִים טְשָׁוָה
מְלָאָכָה וּבַיּוֹם הַשְׁבִּיעִי יְהִי שְׁבָת שְׁבָתוֹן
לְהַיָּה¹. וּמַזְבָּחָ בְּרִאָה
פָּרָשָׁת שְׁלִילִים, מִבְרָכִים הַחּוֹדֶש
אֲדָר-שְׁנִי, הַתְּשִׁבָּה²
(הַנְּחָה בְּלַתִּי מוֹגָה)

וַיְקָהֵל מִשְׁהָ אֶת כָּל עֲדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֲלֵיכֶם אֶלְהָ קָרְבָּרִים וְגֹו שְׁשָׁת יְמִים
שְׁמַלְאָכָת הַמְשָׁבֵן הִיא
בִּימּוֹת הַחֹזֶל וְרוֹקָא, וְלֹא
בִּשְׁבָת שְׁבָתוֹן לְהַיָּה¹. וּמַזְבָּחָ בְּרִאָה² מַאֲמָר
בְּשָׁבָת וְהַמְזֹוֹה לְעֹשָׂת את המשכן
וְכָלִיו אַינְהָ דָרְחָה שְׁבָת.
וּמַהְבָּאָרִים אחד הביאורים
בָּזָה⁵ המבאים את הטעם שני
מַעַשָּׂה המשכן דוחה שבת על-פִּי
פְּנִימִיות הַדְּבָרִים, דְּקָהָה כָּלָלוֹת
דְּרוֹקָא, וְלֹא בְּשָׁבָת. וּמַהְבָּאָרִים בָּזָה⁵, דְּקָהָה
קָלָלוֹת הַעֲנֵן דְּמַלְאָכָת הַמְשָׁבֵן הָוָא שְׁעַלְלִידִיקָה
שְׁעַלְלִידִיקָה עַל-יְדֵי שְׁעָשָׂוּת אֶלְקָוָת לְהַיּוֹת
גַּעֲשִׁית הַמְשָׁכָת שְׁבָתוֹן אֶת
הַמְשָׁבֵת גַּעֲשִׁית הַמְשָׁבֵט בְּחֹטֶם⁶ [וְעַנְנָן זֶה בְּאַלְכָתָה הַקְדָּמָת
וְהַתְּגָלוֹת אֶלְקָוָת מִלְמָעָלה]⁷ עֲבוֹדָת הָאָדָם מִלְמָעָלה
לְמַטָּה⁸ כְּבָתָה⁹ הַמְשָׁבֵן הָוָא שְׁעַלְלִידִיקָה
בְּתֹחֶם⁶ כַּי שְׁנָאָמֵר בְּצִוְּיוֹן עַל
מַלְאָכָת המשכן בְּפָרָשָׁת תְּרוּמָה,
יְשָׁעָה לִי מִקְדָּשׁ וְשְׁכָנִי בְּתוֹכָם¹⁰
[וְעַנְנָן זֶה של יְרִידָה וְהַמְשָׁכָת
אֶלְקָוָת לְעוֹלָם מִלְמָעָלה לְמַטָּה בָּא
לְאַחֲרֵי הַקְדָּמָת עֲבוֹדָת
הָאָדָם שְׁפָעֵל מִצְרָיו לְחַחְקָה
לְאַלְכָת¹¹ שְׁפָעֵל לְהַיּוֹת עֲבוֹדָת
הָאָדָם מִלְמָעָלה בְּאוֹפֶן
לְאַלְכָת¹² עֲבוֹדָת הָאָדָם מִלְמָעָלה
לְמַטָּה¹³ כְּבָתָה¹⁴ קָחוּ מְאַתְּכֶם תְּרוּמָה
בְּתֹחֶם⁶ כַּי שְׁנָאָמֵר בְּצִוְּיוֹן תְּרוּמָה
מַלְאָכָת המשכן בְּפָרָשָׁת תְּרוּמָה,
יְשָׁעָה לִי מִקְדָּשׁ וְשְׁכָנִי בְּתוֹכָם¹⁰
[וְעַנְנָן זֶה של יְרִידָה וְהַמְשָׁכָת
אֶלְקָוָת לְעוֹלָם מִלְמָעָלה לְמַטָּה בָּא
לְאַחֲרֵי הַקְדָּמָת עֲבוֹדָת
הָאָדָם שְׁפָעֵל מִצְרָיו לְחַחְקָה
לְאַלְכָת¹⁵ שְׁפָעֵל לְהַיּוֹת עֲבוֹדָת
הָאָדָם מִלְמָעָלה בְּאוֹפֶן
לְאַלְכָת¹⁶ הָאָדָם מִלְמָעָלה בְּאוֹפֶן שְׁלָא אַתְּעַרְוֹתָא-דְּלַעְלָא
לְאַלְכָת¹⁷ דְּלַמְּפָא, יְשָׁוָךְ בְּהַקְדָּמָת אַתְּעַרְוֹתָא-דְּלַעְלָא
לְאַלְכָת¹⁸ (הָנָן כָּרִי לעֹזֶר אֶת הָאָדָם לְעֹזֶר עֲבוֹדָתוֹ
בְּאַתְּעַרְוֹתָא-דְּלַמְּפָא, וְהַן כָּרִי שְׁהַאַתְּעַרְוֹתָא-
לְאַלְכָת¹⁹ שְׁמַצְמָצָם אֶת עַצְמוֹ לְהַשְׁפֵל בְּמַלְאָכָת הַקְּטִיבָה
לְאַלְכָת²⁰ דְּלַמְּפָא תְּעֹזֶר וּמִמְשִׁיךְ אֶת הַאַתְּעַרְוֹתָא-
לְאַלְכָת²¹ דְּלַעְלָא)⁹, שְׂזָהּוּ קָעֵנָן דְּנוֹיְקָהּ מִשְׁהָ"¹⁰. וְהַרְיָ
קָחוּ מְאַתְּכֶם מִכְנֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁמַרְמִים וּמַעְלִים את הַדְּבָרִים
הַגְּשִׁמִּים שְׁחָרְמוּ לְמַלְאָכָת המשכן
מִלְמָעָלה לְמַטָּה⁴¹ לְהַיָּה, כֵּל

(1) ריש פרשנתנו (לה, א-ב). (2) תוע"א ותו"ח ריש פרשנתנו. אויה"ת שבהערה 5. ועוד. (3) מכילה עה"פ. (4) פידשי" שם.
(5) ראה אויה"ת פרשנתנו ע' ב'קמא ואילך. (6) תרומה כה, ח. (7) פרשנתנו שם, ה. (8) ראה אויה"ת תרומה ע' אישנה ואילך.
(9) ראה לקו"ת ויקרא ב, ב ואילך. (10) ראה אויה"ת ריש פרשנתנו (ע' ב'פה).

שבת פרשות ויקהיל, פרשת שקלים, מברכים החודש אדר-שני, ה'תשכ"ה

ביאור בדרך אפשר

42 ספקמה החלק הראשון והגעלה בבחינה המוחין העליונים, והספירה
 43 הראשונה והגעלה משער הספירות העליונות שעל-ידה נעשה עניין
 44 הבהירם, כאמור בסוף¹³ "בחקמה אחותירו"), שהרוי
 45 בשפט - בוגר אטור¹⁴ שם מלאכת בורר ואטלת אסורה
 46 בשכת, כך עבדות הבירורים הרוחנית,
 47 המיניה את העולג הגשמי להיות זיהה
 48 בתחרוניהם על ידי הפרדרת הטוב מהרע
 49 לא נעשית בשכת אלא בימות החול.
 50 ב) והגיה עניין העיליה ההעלוות
 51 של העולות וכל הממציאות הגשמי
 52 שביום משפט, נתבאר גם
 53 בדבור-הפתחיל באמור חסידות
 54 הפוחת בפסקוק "ויקהיל משחה"
 55 שביתורה אור¹⁵, לאדרומי¹⁶
 56 הוקן, בבאור מאמיר רבותינו
 57 זו ל הנזכר לעיל בתחום המאמר
 58 לפחות נסכה פרשת שבת
 59 לפחות חמשן כו', שענין
 60 שהשפט הוא הקדמה למלאכת
 61 המשפן כולם. לעיל נקבע
 62 שמלאכת המשפן לא דוחה שבת כי
 63 בעבודת הבירורים לא נעשית בשכת,
 64 וכעת מבאר שמאר שני יש קשר
 65 ושיכות בין מלאכת שבת והמשכן,
 66 ולכן עניין השבת הוא הקדמה
 67 למלאכת המשפן.

68 ונקיים הבאור בזיה¹⁶, כיצד
 69 השבת (עלית העולמות) היא הכנה
 70 למלאכת המשפן (הmeshen) קדושה
 71 בעולם) שפלוות עניין
 72 דמקאכת חמשן היא
 73 המשפט אלקות מלמעלה
 74 למיטה (בג"ל), אך בזיה¹⁷
 75 שבתדים הוא נמצא למיטה
 76 בגוף גשמי, הגה כדי שיוכל
 77 האדם לפועלmeshet אלקות
 78 מלמעלה, אריך להיוות אצלו
 79 תהלה עניין העיליה החולות
 80 למיטה, שזהו עניין שבת,
 81 שאנו היא עליית העולמות
 82 מלמטה למיטה עד רום

ביאור בדרך אפשר

1 ותיריה של האור האלקי מלמעלה למיטה - ב' אדם העליון¹
 2 הקודוש ברוך הוא, המוריד ומפליג את עצמו, בכivel, במלאת
 3 המשכן, שנמשך מלמעלה למיטה חקמה-ביבנה-דעת
 4 המוחין העליונים הנחלקים לשולשה חלקים אלה, והשלב העליון יורד למיטה
 5 [וכמו במלאת המשכן]
 6 בפסטה שהיתה על-ידי-זה
 7 ש"זימלאו אותו רום אלקים
 8 בחקמה בתבונת ובדעת²
 9 גז¹¹ עליידי של שבא בחכמה,
 10 בינה ו דעת] בעשית ותקון
 11 קרשים גשמיים, שהיה
 12 השפה ויראה גולה ביחס
 13 למוחין קרשימים גשמיים, שהיה השפה ויראה,
 14 אך ירידה זו היה צורך עלייה, בכספי שאחר-כך
 15 בכספי שאחר-כך אחרי שחושלם
 16 מלאכת המשכן יתעלם קרבנים
 17 הגשמיים הפشوטים לקדושה
 18 ויהפכו חלק מהmeshen, והיה
 19 בhem בקשר המשכן השראת
 20 אלקותו יתפרק, שחו בכללות
 21 עבותה הבירורים, העבודה
 22 לבור ולהבדיל את הטוב מהרע שב
 23 הוא מעורב, שכך היא מהותם של
 24 הדברים הגשיים בעולם זה שיש בו
 25 תערובת טוב ורע, ולהעלות את הטוב
 26 לקדושה לברר ולזקע לעוז את
 27 העולים ולפעול בו המשכת
 28 הקדושה, להיות דירה לו
 29 יתפרק¹² לוכך ולהעלו את העולם
 30 הגשמי לדרגה כו' שהיה מקום מתחאים
 31 וראי להשאות השכינה.
 32 ועל-פי-זה יוכן הטעט
 33 שמלאת המשפן היא בימות
 34 החול דוקא ולא בשפט, כי
 35 עניין השבת הוא העיליה
 36 התעלות של העולם והדברים הגשיים
 37 למעלה, הינו התקרכות לאלוות
 38 מלמטה למיטה, ולא עניין קירידה
 39 של האור האלקי העליון מלמטה
 40 למיטה בשביל עניין בירורים
 41 (אפילו לא קירידה לבחינת

(11) פרשנו שם, לא. (12) ראה חניא פלי"ז. (13) ראה וח"ב (היכרות) רנד, סע"ב. חניאagna"ק סכ"ח (קמ"ח, א). (14) טוש"ע
 ודארה"ז או"ח שש"ט. וראה חו"א חי שרה טו, ג. (15) ריש פרשנו (פו, טע"ג ואילך). (16) חו"א שם פח, ג"ד. וראה גם
 חו"ח פרשנו שצב, ב"ג.

ב'יאור בדרכן אפשר

לאחר הקרמלה עניין השכבה, נתקבָּאַר גַם עֲנֵיְנָה הַעֲלָה שְׁלָאָתָרִי
הַחֲמָשָׁה וְהַיְרִידָה מִלְמָעָלָה לְמַטָּה, בַּמְבָאָר שֶׁבָּאוֹתוֹ מָאָר
וְעַצְמוֹ שְׁבָגָר וְתְּקִילָה לְאַחֲרֵי סִום וְהַשְּׁלָמָה יְרִידָה הַשְּׁפָעָה האַלְוקִי
הַעֲלִיוֹן לעולמות (שָׂזְחוֹ עֲנֵיְנָה הַחֲמָשָׁה מִלְמָעָלָה לְמַטָּה שְׁעַלְלָה-
יְדִי מְלָאָכתְּ הַמְשָׁבֵן), אֵז הַוָּא
בְּחִינָתְּ דְשֵׁבָתְּ שְׁהָיָה הַמְנוֹתָה
וְסִתְּהִסְטְּלָקָותְּ שֶׁלְّ האָרוֹתְּ וְהַכּוֹתָות
הַעֲלִיוֹנִים אֶל עַצְמוֹתוֹ כֹּיְכָה אָדָם
שְׁמַתְּגַעַבְּ בְּמַלְאָכהְ, וְאַכְשָׁר הַוָּא נָהָ
הַכּוֹתָותְּ שֶׁלְّ חֻזְורִים לְמִקְוּרִים בְּנַפְשָׁה
הָאָדָם [זָזְחוֹ עֲנֵיְנָה הַצְּיוּוִי דְשֵׁבָתְּ]
שְׁנָאָמָר לְמַשָּׁה בְּפְרִישָׁתְּ כִּיְ
חַשְּׁאָה¹⁸, לְאַחֲרֵי הַצְּיוּוִי עַל
מְלָאָכתְּ הַמְשָׁבֵן בְּפְרִישָׁוֹתְּ
”תְּרִוָּהְוָה“ ו ”תְּצָעוֹהְוָה“ שֶׁמְדוּבָר
עַל הַחֲמָשָׁה שֶׁלְّ האַלְוקָותְּ לְמַטָּה לְאַחֲרֵי
שְׁנָטוֹתִים מְלָאָכתְּ הַמְשָׁבֵן (וְלֹא בְּמַוְּ
בְּצִיוּוִי מַשָּׁה רְבָנָיו לְיִשְׂרָאֵל
בְּפְרִישָׁתְּבוֹנוֹ, פְרָשָׁתְּ וַיְהִלָּה,
שְׁחַקְדִּים הַצְּיוּוִי דְשֵׁבָתְּ
לְמְלָאָכתְּ הַמְשָׁבֵן, כִּי כָאן מְדוּבָר
עַל הַשְּׁבָתְּ כַּפִּי שְׁהָיָה נְחִיתָה כּוֹחַ לְאָדָם
לְהַמְשִׁיךְ אֲלוֹקָותְּ לְעוֹלָם עַל-יִדְיָה מְלָאָכתְּ
הַמְשָׁבֵן), שָׂזְחוֹ לְפִי שְׁלָא שִׁיקְ
בְּחִינָתְּ שְׁבִיקָה מְלָאָכהְ, מְנוֹוחָה
שֶׁלְּהַנּוֹתָהְוָה וְהַאָרוֹתְּ הַעֲלִיוֹנִים, ? אָוֶר
חוֹזֵר¹⁹ שֶׁבָּוּ הַכּוֹתָותְּ וְהַאָרוֹתְּ חֻוּרִים
וּמְתַעֲלִים לְמִקְוּרִים, בְּדַרְךְ לְמַטָּה
לְמַעְלָה, רָקָ אָם מִתְחַלָּה קָודָם לְכוֹ
גַּמְיַשְׁךְ בְּחִינָתְּ אָוֶר יִשְׁרָאֵל
וְסִמְשָׁה מִלְמָעָלָה לְמַטָּה
כּוֹיְ, וְהַגְּנוֹ, כָּאֹמֵר לְעַל שְׁלֹמֹעַשָּׁה
הַמְאָרֶב בִּתְוֹרָה אָוֶר עֲסָק בְּשִׁנִּי
הַעֲנִיְינִים הַאֲמֹרִיטִים, כְּיוֹן שְׁגַּסְפָּק עַל
הַשְּׁעָלִיהְ דְשֵׁבָתְּ שְׁפֹועָלָתְּ עַלְיתָ
הַאֲדָם בְּתוֹרָה קְדֻמָּה וְהַכְּנָה
וְנְחִיתָה כּוֹחַ קְדִי שְׁיּוּכָל הָאָדָם וְיִהְיָה
בְּכָבוֹד לְפָעוֹל אֶת הַחֲמָשָׁה שֶׁל
הַאֲלוֹקָותְּ מִלְמָעָלָה לְמַטָּה שְׁעַלְלָה-
יְדִי מְלָאָכתְּ הַמְשָׁבֵן, יְשָׁ גַּם
הַשְּׁעָלִיהְ דְשֵׁבָתְּ שְׁבָאָה לְאַחֲרֵי
בְּפָרָם הַחֲמָשָׁה מִלְמָעָלָה
לְמַטָּה, לְאַחֲרֵי שְׁכָבָה הַמְשָׁבֵן
בְּמַכְאָר לְעַילָּי.

ב'יאור בברר אפשר

לאחר הקדמת עניין השבת, נחלה
ההמחלוקת ובירידה מלמעלה
עצמו שבענמר ותכלית לאחר
העלין לעולמות (שזהו עניין
ולח'יר, שאך שבשניהם
הבאורים הנ' בטעם סמита¹ ולכון הקדמים משה ובנו האוי על השפט לפני
האינו על מלאתה המשן¹⁷.
ברשות שבת למלאתה
המשכן גשיש בימות החול ולא בשבת
כי עבדות הבירורים לא נעשית בשבת
שהיא זמן געה, והשני שהעליה
שבת נוחנת את הכהן למלאתה
השכן, מוקש עניין העליה קודם האוי דשבת
ששבת, הרוי הם תלוקים זה מזו. ובענין בזיה, שענין
למלאתה המשן, מוקש עניין העליה שבשבת,
הרוי הם תלוקים זה מזו. ובענין בזיה, שענין
העליה דשבת שבגלה קודם האוי דשבת
העליה, מוקש עניין העליה קודם האוי דשבת
ששבת, הרוי הם שני ההסתירם (פמבראר בתרורה או'),
האמורים תלוקים זה מזו, כי
הוא רק עליית האדם שבאה בקדמה כדי שיוכל
שםישיך ומבואר.
ולפעול את ההמחלוקת מלמעלה למטה שעיל-ידי
ולפעול את ההמחלוקת מלמעלה למטה שעיל-ידי
ומלאתה המשן, ואילו העליה דשבת שבגלה
לא יכול להיות מלאתה המשן (שענינה
המחלוקת מלמעלה למטה) (פמבראר בתרורה או')
בדרושים הנ' (פמבראר בתרורה או') מאחר שהעליה דשבת היא
הונחנות לאדם את הכהן להמשיך
אלוקות למטה, מבואר לעיל, הרוא
רק עליית האדם שבאה
בקדמה מלמעלה מלמעלה
את ההמחלוקת מלמעלה למטה
ולמטה שעיל-ידי מלאתה
המשכן וכיווןשו הועלות האדם
בלבד, הרוי בשל זה עדין אין המשכה
של אלוקות בעולם, ואילו העליה
דשבת עליה מדורב בביורו הראשון
שבגלה לא יכול להיות
מלאתה המשכן (שענינה
המחלוקת מלמעלה למטה)
שבת (פמבראר בדרושים
הנ''), כי בשבת אין את עבדות
הכירות, מבואר לעיל, היא
העליה שלאתרי ההמחלוקת
ובירידה מלמעלה למטה,
עליה שבאה לאחר המשכת והגולות
אלוקות בעולם.
ויש להוסיף, שבסמואר
את ההמחלוקת מלמעלה למטה שעיל-ידי מלאתה
בcheinת א/or ישר' והמחלוקת מלמעלה למטה
בcheinת א/or ישר' והמחלוקת מלמעלה למטה
[כו'], והינו, שוסף על העליה דשבת שבאה לאחרי
עליה דשבת בתרורה רק אם מתקלה נמשך
שביתה ו/or חזר ר' והוא בתרורה רק אם מתקלה נמשך
העליה שלאתרי ההמחלוקת
ובירידה מלמעלה למטה,
עליה שבאה לאחר המשכת והגולות
אלוקות בעולם.
ויש להוסיף, שבסמואר
את ההמחלוקת מלמעלה למטה שעיל-ידי מלאתה
בתרורה או/or הנ' שמבר
בעיקר אורות עליית האדם שנפעלה

ביהור בדרך אפשר

ביהור בדרך אפשר

(ח) **וְעַל־פִּי** **הָאָמֹר לְעֵיל,** שימושה גם כמאמר דיבורי-המחילה⁴²
 זוקה משיח' וגם כמאמר ייאו כי ה' נתן לכם השבחת' מדויב על שני⁴³
 העניינים של השבחת', מכובא לעיל בפרטיו, **יִשׁ לְהֽוֹסֵיף וְלִקְשֶׁר**⁴⁴
סִוּם הַתּוֹרָה אָוֹר' המכיל מאמרי חסידות על פרשיות התורה⁴⁵
 בחומשים בראשית ושמות (וגילת⁴⁶
אַסְתָּר עם **הַתְּחִלָּת סְלִקּוּטִי**⁴⁷
תּוֹרָה²² המכיל מאמרי חסידות על⁴⁸
 פרשיות התורה בחומשים ויקרא,⁴⁹
 במדבר ודברים (ושיר השירים)⁵⁰
 ובתחילה יש גם מאמורים בודדים על⁵¹
 חמוש שמות (ושני הספרים הללו⁵²
 תורה אווי ולקוטי תורה הם **סְפִרִי**⁵³
חַסִּידוֹת של רבינו **הַזָּקָן**⁵⁴
שְׁבָאים לְאַחֲרֵי סִפְרֵי הַפְּנִיאָה,⁵⁵
תּוֹרָה שְׁבָרָבָבָשׁ של תורת⁵⁶
חַסִּידוֹת²³). **וּבְקָדִים,**⁵⁷
שָׁאָף שְׁלָאָמָתוֹ של דבר, הם⁵⁸
 תורה אווי ולקוטי תורה ס' פ' **סִפְרִי**⁵⁹
אַחֲרֵד שְׁגָחָלָק לשני **חַלְקִים**⁶⁰
רָק מִצְדָּךְ טָעָמִים חַיצּוֹנִים⁶¹
לְכָאָרָה²⁴, מסיבות הקשורות⁶²
 ברישיות הדפסה מטעם השלטונות⁶³
 ברישיטה האזרחית ביום ה'ם **הַרִּי**⁶⁴
רוֹאִים בְּפֹעָל שְׁנִיגִי **חַלְקִים**⁶⁵
גְּכֻתָּבוּ **בְּסָגְנוֹן** **שׁוֹנָה,**⁶⁶
וְגַנְקָרִים בְּשָׁמוֹת **שׁוֹנִים,**⁶⁷
וּבְרִי שְׁמָא מִילְתָּא **הִיא**²⁵⁶⁸
 לשם יש שימושות (כאמור חכמיינו⁶⁹
 ויל' שירות' שמנה יצא דוד המלך⁷⁰
 נקרת בשם זה על שם "שוכחה" ויצא⁷¹
 ממנה דוד, שרווחו להקדוש-ברוך-⁷²
 הוא בשירות וחשחות", וכפי⁷³
 תלמידים מהפסקוק "לכו חז' מפעילות⁷⁴
 ה' אשר שם שמות בארץ, אל תקי⁷⁵
 שמות אלא שמות"). **וּבְעַנְגָּן** **זה**⁷⁶
רוֹאִים דָּבָר פָּלָא, **שְׁהַפְּרָר**⁷⁷
תְּזִדָּה אָזְרִי **מִסְתִּים בְּדָרְשִׁי**⁷⁸
פְּרָשָׁת וַיַּקְהֵל **בְּסָוף הַסּוֹף**⁷⁹
יְשָׁנָם אַמְנָם **דָּרוֹשִׁים** **עַל**⁸⁰
הַחֲלִיכָה **מִלְמָעָלה** **לְמַטָּה,** **שְׂזָהוּ** **עַנְגָּן גִּילִי** **וּמַשְׁבַּת** **הַעֲלָגָה**⁸¹
שְׁבָתוֹב בְּךָ **הַשּׁעַר** **שְׁלַ הסְּפָר** **תּוֹרָה** **אוֹר:** **"דָּרוֹשִׁים** **עַל** **שְׁנִי**⁸²

ד) **וְהַגָּה** **מִלְבָד** **עַנְגָּן** **הַעֲלִיכָה** **שְׁבָשַׁבָּת** (**בְּשִׁנִּי** **הַאֲפָגִים** **הַגָּל**)¹
 כהננה וחינה כוח לפועל המשכה מלמעלה ולאחר השלה המשכה²
 מלמעלה), **יִשׁ** **בְּשַׁבָּת** עצמה **גַּם** **עַנְגָּן** **הַקְּמָשָׁבָה** וההתגלות של אוור³
 אלוקי מלמעלה למיטה. ומה שפתבאאר לעיל (**סְעִיף ב**) **שְׁעַנְגָּן**⁴
הַשְּׁבָת **הוּא** **הַעֲלִיכָה** **לְמַטָּה,**⁵
וְלֹא **הַרִּיךְה** **לְמַטָּה,** **וְלֹא**⁶ **ד)** **וְהַגָּה** **מִלְבָד** **עַנְגָּן** **הַעֲלִיכָה** **שְׁבָשַׁבָּת** (**בְּשִׁנִּי**⁷
 מלאכת המשכן, העבודה של המשכה⁸
אֱלֹקָות למיטה, לא דוחה שבת, **הַרִּיךְה**⁹
זֶה **רַק** **בְּנוֹגָע** **לִרִיךְה**¹⁰
 וההשלפה של המשכה האלוקית¹¹
בְּשִׁבְיָל **עַנְגָּן** **הַבְּרוּרִים,** **שִׁירִיךְה** **זֹה** **אַיְתָה** **שִׁיכְתָּבָת**¹²
בְּשַׁבָּת, **אַבְלָי** **יִשׁ** **בְּשַׁבָּת** **הַמְשַׁבָּת** **הַעֲזָלִיּוֹן**¹³
בְּיוֹרָר אסור גם במובן הרוחני של¹⁴
שְׁנַפְעָל **עַל-יְרִידִי** **כָּלּוֹת** **הַעֲבֹדָה** **דִּימּוֹת** **הַחֹול,**¹⁵
וּמַתְגָּלָה **לְמַטָּה** **בַּיּוֹם** **הַשְּׁבָת.** **וּכְמַבָּאָר** **בְּלִקְיָטִי**¹⁶
תּוֹרָה **דָּבָר-הַמְּתַחֵל** **"רָאִי בֵּי ה'"** **גַּמְנָן** **לְכָם**¹⁷
הַעֲזָלִיּוֹן **הַעֲלִיכָה** **בְּחִינָה** **הַעֲנוֹג**¹⁸
 באלוקות (בחינה געילה ביחס השיכחה¹⁹
לִכְתָּרִי של מעלה מעשר הספירות)²⁰
שְׁנִי אֲפָגִי **הַקְּלִיכָה** **שִׁישׁ** **בְּשַׁבָּת,** **הַן** **הַקְּלִיכָה**²¹
מַלְמָטָה **לְמַעָלָה,** **שְׂזָהוּ** **עַנְגָּן** **הַעֲלִיכָה,** **וְהַן**²²
הַקְּלִיכָה **מַלְמָטָה** **לְמַטָּה,** **שְׂזָהוּ** **עַנְגָּן** **גִּילִי**²³
וְהַמְשַׁבָּת **הַעֲזָלִיּוֹן** **לְמַטָּה**.²⁴
וּמַטָּה **בַּיּוֹם** **הַשְּׁבָת.** **וּכְמַבָּאָר**²⁵
בְּלִקְיָטִי **תּוֹרָה** **לְאַדְמוֹרִי** **הַזָּקָן**²⁶
דָּבָר-הַמְּתַחֵל **בְּמָאָר הַפּוֹתָח**²⁷
הַשְּׁבָת **בְּעַנְגָּן** **שְׁתִּי** **שְׁבָתוֹת**²⁸
בְּהַלְכָמָן **(כָּמָאָר חַכְמֵינוּ וְל'':**²⁹
 אמר רבי יוחנן מושם רבי שמעון בן³⁰
 יוחאי אלמלי משמרין ישראל שחי³¹
 שבות כהלכה מיר גאלים שנאמר
 כה אמר הי לסתרים אשר ישמרו את³²
 שבות וחייב בתריה זכותה אחricht³³
 מקילתא ה'יא²⁵. **זֶה** **רוֹאִים** **דָּבָר** **פְּלָא,**³⁴
שְׁנִי אֲפָגִי **הַקְּלִיכָה** **וְהַעֲלִיכָה**³⁵
 והקרבות בין הארץ והאלוקות, **שִׁישׁ**³⁶
בְּשַׁבָּת, **הַן** **הַקְּלִיכָה** **מַלְמָטָה**³⁷
לְמַעָלָה, **שְׂזָהוּ** **עַנְגָּן** **הַעֲלִיכָה**³⁸
 של העולמות ממיטה למעלה, **וְהַן**³⁹
הַחֲלִיכָה **מַלְמָטָה** **לְמַטָּה,** **שְׂזָהוּ** **עַנְגָּן** **גִּילִי** **וּמַשְׁבַּת** **הַעֲלָגָה**⁴⁰
הַעֲלִיכָה **מַלְמָטָה** **לְמַטָּה**, **שְׂזָהוּ** **עַנְגָּן** **גִּילִי** **וּמַשְׁבַּת** **הַעֲלָגָה**⁴¹

(19) בשלח ב, ג (וראה גם אה"ת בהר ע' תרכט). (20) שבת קית, ב. (21) ראה גם ת"ח פרשנו שחג, סע"ב ואילך. (22) ראה בשיחה של אחריו המאמר (תורת מנחם - התועודויות חמ"ב ע' 306 ואילך) עד סיום הדפסת הלוקו"ת (המו"ל). (23) ראה אנגורות-קדושים אדרמו"ר מהורי"ץ ח"ד ע' רסא. (24) ראה אנגורות-קדושים שם ע' תקס ואילך. נדפס בஹוספות לתו"א הוצאת קה"ת. (25) ראה ברכות ז, ב. יומא פג, ב.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

והנה, אף שלא שמעתיطعم על ענין זה, הרי רואים שיש
המשך המשכו ושיוכו בתחום הדברים בין סיום ה'תורה א/or'
להתקלה פ'לקוטי תורה, כי בדרושי פרשת ויקהל
שפסים ה'תורה א/or' מדורבר אודות ענין השפט, הן בוגע

לענין קעליה מלמטה

למעלה והן בוגע לענין
ההמshaה מלמטה למטה,
כמובא לעיל בארכות, ובהמשך
לזה, הנה גם התקלה
ה'לקוטי תורה' בדבורה
הਪתיחיל ראו כי ה' גמן
לכם השפט', היא בשני
ענינים הניל שיטנים ביום
השפט.²⁸

ויש להסביר, שיש גם
המשך המשכו וקשר ושיוכו
בתוכן העניינים בין דרושים
מגלה אסטר' שבסים
ה'תורה א/or' שבם מסתים
הספר בפועל עם התקלה
ה'לקוטי תורה'. דינה,
המאמר האחרון בדרושי
'מגלה אסטר' ש'תורה א/or'
הוא דבר-הਪתיחיל "ובזה
הנעלה באה" וגוי²⁹, ומבאар
רבנו נזון³⁰ ש"ובזה,
עמדו הרוחני שבין גורען
ספחתו לגנ-עדן העליון שבו

הרוי רואים שיש המשך בין סיום ה'תורה א/or' לתקלה פ'לקוטי תורה, כי
בדרושי פרשת ויקהל שפסים ה'תורה א/or' מדורבר אודות ענין השפט, הן
בוגע לענין קעליה מלמטה למטה והן בוגע לענין ההמshaה מלמטה
למטה, ובהמשך זה, הנה גם התקלה פ'לקוטי תורה בדבורה-הਪתיחיל ראו

כ噫 ה' גמן لكم השפט".²⁸

ויש להסביר, שיש גם המשך בין דרושי מגלה אסטר' שפסים ה'תורה
א/or' עם התקלה פ'לקוטי תורה. דינה, המאמר האחרון בדרושי
'מגלה אסטר' ש'תורה א/or' הוא דבר-הপתיחיל "ובזה הנעלה באה" וגוי²⁹,
מהמאמר של אותה פרשה עצמה וocabar רבנו נזון³⁰ ש"ובזה, בין גורען ספחתו לגנ-עדן

חומשי תורה בראשית שמota, וגם דרושים לchnoba..
ומגלת אסטר", אבל ה"דרושים על שני חומשי תורה
בראשית שמota" מסתומים בפרש ויקהל, ואילו דרושי
פרש פקודי הם (לא ב'תורה א/or' יadr עם כל שאר הדרושים
לפרושים של ספר שמota. אלא)

ב'לקוטי תורה. ולכאורה, מפה שכתוב בדף השער: "דרושים על שני
באשר מחלוקת ספר לשני חומשי תורה, וגם דרושים
חלקים, מתאים יותר בין שני
שחלהקה תחיה בין שני
חומשים (ספרים), וכמו
שבספרותורה יש הפסיק ד'
שיטין ארבע שורות בין חמוץ
לחומץ, אבל אין מקום
ולכאורה, באשר מחלוקת ספר לשני חלקים,
שתחיה יותר ש החלקה תחיה בין שני ספרים
מתאים יותר ש החלקה תחיה בין שני חומשי
בין שני פרשיות באות
חומש, ובפרט במועד אין מקום
שתהיה החלקה בין פרשיות
ויקהל ופקודי, שבורוב
השנים הרי אין מחופרות
עובדת המוכחה על קשר ושיוכו
מיוחד בין שתי פרשיות אלו
ומגדילה את החמיה על כך שמאמרי
פרש פקודי אינם באוחו ספר עם
מאמרי פרשת ויקהל. ופלא גדול
ישבר, שהוא ממש פרשיות לפני פרשת ויקהל
בשלח, שהוא ממש פרשיות לפני פרשת ויקהל
בשלח ישות גם ב'תורה א/or', ולאורו
בשלח ישות גם ב'תורה א/or', ולכאורה אין
תורה' היא (לא בדרושי
פרקשת פקודי כהמוך לסייע
הספר 'תורה א/or' במאמרי פרשת
ויקהל, אלא) בדרושי פרשיות
בשלח, שהוא ממש פרשיות (שפסים
לפני פרשת ויקהל (שפסים
ה'תורה א/or'), ובפרט
שדרושי פרשת ושלח ישות
גם ב'תורה א/or', ולכאורה
אין מקום לחלק פרשה אחת באוף שבעה דרושים
תורה'. והנה, אף שלא שמעתיطعم על ענין זה,

הרוי רואים בשני ענינים הניל שיטנים ביום השפט.²⁸
ויש להסביר, שיש גם המשך בין דרושי מגלה אסטר' שפסים ה'תורה
א/or' עם התקלה פ'לקוטי תורה. דינה, המאמר האחרון בדרושי
'מגלה אסטר' ש'תורה א/or' הוא דבר-ההפטיחיל "ובזה הנעלה באה" וגוי²⁹,
של פרשה ושלח יהיו ב'תורה
א/or', ובמה דרושים חלק מהמאמרים
שפחמה דרושים חלק מהמאמרים
את פרשה ושלח עצמה באוף
שפחמה דרושים חלק מהמאמרים
של פרשה ושלח יהיו ב'תורה
א/or', ובמה דרושים חלק מהמאדים
מהמאדים של אותה פרשה עצמה
יהיו ב'לקוטי תורה".⁴¹

(26) שור"ע יוד טרע"ג ס"א. (27) ראה גם לקו"ש חכ"ו ע' 386. (28) ויש להסביר ולהעיר גם בוגע לדרוש השני בתו"א פ' ויקהל, שהוא דרוש לפסת, כמ"ש בדף השער: "דרוש אחד לפסת בפרש ויקהל" - שיש לחשרו עם ד"ה אלה פקודי
שבהמשך הלקיית הספר שמota, שם (ה, ד) נתבאר הפסוק רכבה צמיח השדה נטחין ותרבי ותוגדי ותבואי בעדי עדים
(יזזאל ט, ז), ששיך לחג הפסח (משיחת ש"פ פקודי). (29) אסתר ב, יג. (30) ק, ס"ב.

באיור בדרך אפשר

זה שכאמר מורה על ביטול קיה בתקופה נשמה בגוף]. וגם
בפמאמיר קראשון בילקוטי תורה, דבורה-הפטחיל ר' ראו כי
ה' גמן לכם השבתת, מדריך אודות עניין זה עצמו של קעליה
מגן-עדן ספקתון לגן-עדן קעליה עליידי גנער דינור נחר
של אש וחנית הקפסיק מבדייל

בגיניהם שאריך לטבול בו
(ענין הביטול³² כמובאר בכמה מקומות שהחוכן הפנימי הרוחני של עניין הטבילה הוא ביטול, של המזיאות האישית) והטבילה, הביטול,
הוא כדי לשפטם הטענו שם³³ כדי שבעלתו
שבגן-עדן קעליה כדי שלא
לגן-עדן קעליה גני שלא
יבלבלו שם³³ כדי שבעלתו
לגן עדן העליין לא תהיה לו כבר שום
שייכות עם מצבו הקודם כך שעניני
גן עדן החחותן לא יבלבלו אותו
מלקלוט וליהנות את האור האלקי
שבגן עדן העליין. ונמצא שהספרים
תורה או' ולקוטי תורה קשורים זה
בזה בכך שיש קשר ושicityות בחוכן של
סיט ספר תורה או', הן בסוף דרושי
פרשת ויקח והן בסוף דרוש מגילת
אסתר, להתחלה ספר ליקוטי תורה
בדרוש בפרש בשלה, כמובאר לעיל.

באיור בדרך אפשר

ועל-ידיו עלות הנשמות מגן-עדן הסחתון לגן-עדן
קעליה, וזהו פירוש "באה אל המלך"²⁹. כמובן, הנשמה
מחולית לגן עדן העליון ובהא' ומתוקבת יותר אל הקדושים ברוך הוא עבנין
התוכן הפנימי של קעמדו המשמש ימוציא בין אין עדן העליון يكن עון
ההחותן הוא בבחינת ביטול,
שבל עלייה שהוא שניי מהווים קעליה שבען ועל-ידיו עלות הנשמות מגן-עדן
עמוק לנומת המצב הקודם אי-
הסתה לגן-עדן קעליה, וזהו פירוש "באה אל
אפשר לא יכולה להיות כי אם המלך"²⁹. ונען קעמדו הוא בבחינת ביטול, שבל
על-ידי ביטול בתקלה כי רק עלייה אי-אפשר להיות כי אם על-ידי ביטול
מדורי מציאתו הקודמת יוכל בסתור לא
להחולות לדרגה נעלית יותר, במירור בקשה דבר כו', פין שקייה במקבילה הביטול
אם היא נעלית יותר בגין עון. וזהו נולקער, שהבטול בבחינת קעמדו הוא לא רק
שבתוכו גמן בסתור לא לאחרי סליק נשמה מהgor, אלא יכול להיות
בקשה דבר כו', כמובן לא hei גם בקשמה בגוף, ובמובן מטה שבתוכו בסתור
לה רצונות משל עצמה, פין לא בקשה דבר גו', שענן זה קיה בהיותה
סקייה במקבילה הביטול נשמה בגוף]. וגם בפמאמיר קראשון בילקוטי
נולקער, שהבטול בבחינת גמן העדי, דבורה-הפטחיל ר' ראו כי ה' גמן لكم
העדי הוא לא רק לאחרי, ובפמאמיר קראשון עליידי גנער דינור הקפסיק
סליק נשמה בגוף כמו ביחס השבתת, מדריך אודות קעליה מגן-עדן הסחתון
לכלויות מיגן עון החותן, يكن עדן לגן-עדן קעליה עליידי גנער דינור
העליה האמורות לעיל, אלא יכול בגיניהם שאריך לטבול בו (ענין הביטול³²) כדי
להיות גם נשמה בגוף,
ובמובן מטה שבתוכו באסתור לא בקשר דבר גו', שענן גמן
לא בקשה דבר גו', שענן³³.

(31) אסתר שם, טו. (32) ראה ת"א מקץ לא, א. המשך טرس"ו ע' טו. (33) א, ד.

אגרות קודש

ב"ה, י"ז אדר, תשכ"א

ברוקין.

הרהוריך איזיא נו"ג עוסק בצד' מו"ה יהודה שי'

שלום וברכה!

מכתבו ממוץ"ק וארא עם הפ"ג בעתו נתקבל.

בمعنى לשאלתו (בקיצור עכ"פ) - רק בבי"ע (וביחוד - בעשי) יש נמצא אשר (בחרוגתו) אין לו
עליה וסיבה שקדמה לו - וזהו מפני שנתוהוה מזה שאין לו עליה כו'. - עיין אגה"ק רס"ך.